



Kontakty z Mediami i  
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej  
**KOMUNIKAT PRASOWY nr 1/13**

Luksemburg, 15 stycznia 2013 r.

Wyrok w sprawie C-416/10  
Jozef Križan i in. / Slovenská inšpekcia životného prostredia

**Spółeczeństwo powinno mieć dostęp do decyzji z zakresu planowania  
przestrzennego dotyczącej lokalizacji przedsięwzięcia mającego istotne  
oddziaływanie na środowisko**

*Nie można powoływać się na ochronę tajemnicy handlowej w celu odmowy tego dostępu*

Zgodnie z konwencją z Aarhus<sup>1</sup>, w sprawach dotyczących środowiska udział zainteresowanej społeczności w podejmowaniu decyzji powinien być umożliwiony na wczesnym etapie procedury, to znaczy na tyle wcześnie, aby wszystkie możliwości były jeszcze dostępne i aby udział społeczeństwa był skuteczny. Ponadto społeczeństwo powinno, co do zasady, mieć bezpłatny wgląd do wszystkich informacji istotnych dla procesu podejmowania decyzji i możliwość zakwestionowania przed sądem zgodności z prawem wszelkich decyzji będących wynikiem tego procesu.

W 2006 r. regionalny urząd nadzoru budowlanego w Bratysławie (Słowacja) wydał decyzję z zakresu planowania przestrzennego o lokalizacji składowiska odpadów w wyrobisku odkrywkowej kopalni gliny zwanym Nova jama. Następnie, słowacka inspekcja ds. ochrony środowiska wszczęła postępowanie w sprawie pozwolenia, w ramach którego to postępowania osoby prywatne będące mieszkańcami miasta Pezinok zażądały opublikowania decyzji z zakresu planowania przestrzennego. Organ ten zezwolił na budowę i prowadzenie składowiska bez uprzedniego opublikowania wspomnianej decyzji. W następstwie skargi administracyjnej, organ ochrony środowiska drugiej instancji potwierdził to rozstrzygnięcie po opublikowaniu decyzji z zakresu planowania przestrzennego.

Zainteresowani skierowali następnie sprawę do sądów słowackich, a Najvyšší súd Slovenskej republiky (sąd najwyższy Republiki Słowackiej) zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości o wyjaśnienie zakresu prawa społeczeństwa do udziału w postępowaniu w sprawie pozwolenia na przedsięwzięcie mające istotne oddziaływanie na środowisko.

W wydanym dziś wyroku Trybunał na wstępie przypomniał, że krajowy przepis proceduralny nie może prowadzić do podważenia uprawnienia do przedkładania Trybunałowi przez sądy krajowe wniosków o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, jeżeli sądy te mają wątpliwości dotyczące wykładni prawa Unii. Sąd krajowy zachowuje zatem to uprawnienie – nawet jeśli przepis krajowy zobowiązuje go do przyjęcia oceny prawnej słowackiego trybunału konstytucyjnego – i będzie miał obowiązek nie uwzględniać ocen wyrażonych przez ten trybunał, jeżeli okażą się one niezgodne z prawem Unii. Jako sąd najwyższy, Najvyšší súd Slovenskej republiky jest wręcz zobowiązany skierować do Trybunału wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.

Następnie Trybunał stwierdził, że rozpatrywana decyzja z zakresu planowania przestrzennego o lokalizacji składowiska stanowi jeden ze środków, na podstawie których podjęta zostanie ostateczna decyzja zezwalająca bądź też nie zezwalająca na to przedsięwzięcie. Ponadto zawiera ona informacje o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, o warunkach narzuconych

<sup>1</sup> Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska podpisana w Aarhus w dniu 25 czerwca 1998 r. Konwencja ta została przyjęta w imieniu Wspólnoty Europejskiej decyzją Rady 2005/370/CE z dnia 17 lutego 2005 r. (Dz.U. L 124, s. 1).

prowadzącemu przedsięwzięcie w celu ograniczenia tego oddziaływania, o zastrzeżeniach podniesionych przez strony postępowania dotyczącego planowania przestrzennego i o powodach, ze względu na które właściwy organ zdecydował się wydać tę decyzję. Zawiera ona zatem informacje istotne dla postępowania w sprawie wydania pozwolenia, do których zainteresowana społeczność powinna mieć umożliwiony dostęp na mocy konwencji i na mocy powtarzającej jej postanowienia dyrektywy o zintegrowanym zapobieganiu zanieczyszczeniom i ich kontroli<sup>2</sup>. W tym kontekście Trybunał wyjaśnił, że **odmowa udostępnienia społeczeństwu decyzji z zakresu planowania przestrzennego nie może być uzasadniona powołaniem się na ochronę poufności informacji handlowych lub przemysłowych**.

Trybunał podkreślił też, że zainteresowana społeczność powinna dysponować wszystkimi istotnymi informacjami **na etapie postępowania administracyjnego w pierwszej instancji**, zanim jeszcze wydana zostanie pierwsza decyzja, o ile informacje te są dostępne w czasie, kiedy odbywa się ten etap postępowania. Prawo Unii nie sprzeciwia się jednak temu, aby nieuzasadniona odmowa udostępnienia zainteresowanej społeczności decyzji w zakresie planowania przestrzennego w toku postępowania administracyjnego w pierwszej instancji mogła zostać konwalidowana w toku postępowania administracyjnego w drugiej instancji, pod warunkiem, że wszystkie możliwości są jeszcze dostępne i że konwalidacja na tym etapie postępowania umożliwia zainteresowanej społeczności rzeczywisty wpływ na wynik procesu decyzyjnego.

Trybunał stwierdził następnie, że cel dyrektywy polegający na zapobieganiu zanieczyszczeniom środowiska naturalnego i ich kontroli nie mógłby zostać osiągnięty, gdyby nie można było zapobiec dalszemu funkcjonowaniu przedsięwzięcia korzystającego z pozwolenia udzielonego z naruszeniem tej dyrektywy, w oczekiwaniu na ostateczną decyzję w przedmiocie zgodności z prawem owego pozwolenia. Wobec tego dyrektywa wymaga, aby członkowie zainteresowanej społeczności mieli prawo wnioskować o zarządzenie środków tymczasowych zapobiegających tym zanieczyszczeniom, takich jak czasowe zawieszenie zaskarżonego pozwolenia.

Wreszcie Trybunał stwierdził, że orzeczenie sądu krajowego stwierdzające nieważność pozwolenia wydanego z naruszeniem wspomnianej dyrektywy nie może jako takie stanowić nieuzasadnionego naruszenia prawa własności przysługującego prowadzącemu przedsięwzięcie.

---

**UWAGA:** Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

---

*Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.*

*[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia*

*Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793*

*Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☐☐ ☎ (+32) 2 2964106*

---

<sup>2</sup> Dyrektywa Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotycząca zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz.U. L 257, s. 26), zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. (Dz.U. L 33, s. 1).